

Chodí milá po strnisku

♩ = 106

Cho - dí mi - lá po str - nis - ku, lo - mí ru - ka - mi,

Am Dm Am E⁷ Am

za - bi - li jej bie - lu hús - ku me - dzi žit - ka - mi.

D⁷ G⁷ C

Čo si hús - ka zvi - ni - la, že t'a k smr - ti u - bi - la,

Am D⁷ G⁷ Dm C

že t'a k smr - ti, jaj, u - bi - la ru - ka ne - zná - ma.

Am E⁷ Am

2. Keby sa ja dozvedela, kto to urobil,
kto do mojej bielej húsky kameň zahodil.
[:Na toho sa rozhnevám, čo by bol aj milý sám,
na toho sa ja nahnevám, viac mu neverím.:]

3. Neplač, milá, nenariekaj, utri očička,
nevedel som, že to bola twoja husička.
[:Ja som ju chcel odplásiť a od žitka odvrátiť,
ja som ju chcel len odplásiť, ver mi dušička.:]

4. Nebolo ju treba plásiť ostrým kamením,
či by nebolo stačilo mrtvým pozrením.
[:Bo od mracha človeka všetko beží, uteká,
bo od mracha aj človeka všetko uteká.:]